

Derimod er der Grund til nærmere at omtale den i Udkastets § 7 i. f. indeholdte Bestemmelse om, at Selskabet i det af Ministeren angivne Omfang og paa de af ham fastsatte Vilkaar skal medvirke til Statens *Telegrambesørgelse* og tilvejebringe de dertil fornødne Anlæg med Betjening, sammenholdt med Bestemmelsen i Udkastets § 1, 2det Stykke, hvorefter Besørgelsen af Telegrammer gennem Telefon er forbeholdt Staten.

Efterhaanden som Benyttelsen af Telefon til Telegrambesørgelse er blevet mere og mere omfattende, er det blevet nødvendigt at faa slaaet fast, at al Telegrambesørgelse gennem Telefon er forbeholdt Staten. Dette er vel ogsaa i Hovedsagen erkendt fra alle Sider, men naar der dog hersker en ikke ubetydelig Uklarhed i saa Henseende, beror det navnlig paa, at Bestemmelsen i § 1 i Loven af 1897 om Statens Eneret paa dette Punkt er mangelfuld, at der er opstaaet en trafikmæssig og finansielt set ret betydningsfuld privat saakaldet Telegrambesørgelse af stedlig Natur, hvortil hverken telegrafisk eller telefonisk Ekspedition benyttes, samt at § 4, 2det Stykke, i Kjøbenhavns Telefon-Aktieselskabs nugældende Koncession vel i Lighed med samtlige andre Koncessioner tager udtrykkeligt Forbehold om Statens Eneret til Befordring af Telegrammer gennem Telefon og yderligere giver en ret vidtrækkende Bestemmelse af Ordet „Telegram“, men begrænser Forbeholdet til kun at gælde udenfor København og Københavns Amt. Denne Begrænsning bør nu fjernes, og overensstemmende dermed er Udkastets § 1, 2det Stykke, affattet; hermed vil Forholdet mellem Staten og Kjøbenhavns Telefon-Aktieselskab som Koncessionshaver ligge klart, men som Grundlag for en Ordning af dette udviklede Spørgsmaal i dets Helhed, navnlig overfor de allerede bestaaende større eller mindre „Kiosk“forretninger, der besørger saakaldte Telefontelegrammer, vil der kræves en Tilføjelse til ovennævnte § 1 i Loven af 1897. Til en saadan Tilføjelse stiller man Forslag i det nærværende Betænkings Afsnit IV. ledsagende Udkast til Lovforslag, og i Bemærkningerne til dette skal der da blive gjort nærmere Rede for Kommissionens Stilling til hele „Kiosk“spørgsmaalet.

Selv om Telegrambesørgelsen i videste Omfang bør være forbeholdt Staten, vil det imidlertid være af største Betydning, at de koncessionerede private Telefonselskaber *under Statens Ledelse* medvirker ved disse Ekspeditioner. Til en vis Grad er dette allerede Tilfældet, idet det gældende Reglement for Besørgelsen af indenlandske Telegrammer og Telefonsamtaler ved Statstelegraf og Statstelefonvæsenet af 24. Juni 1909 i §§ 13 og 31, jfr. § 33, giver Adgang til Indlevering og Udlevering af Telegrammer gennem Telefon, men vel at mærke saaledes, at henholdsvis Ind- og Udtelefoneringen finder Sted direkte mellem Afsenderen, henholdsvis Adressaten, og vedkommende Telegrafstation; det private Selskabs Medvirkning er altsaa begrænset til Benyttelsen af dets Ledninger. Det har imidlertid allerede umiddelbart efter de nugældende Koncessioners Udfærdigelse været under Overvejelse i Henhold til de i Koncessionerne derom indeholdte Bestemmelser at lade Selskaberne medvirke direkte ved Telegrambesørgelsen ved indenfor visse Grænser at lade deres Stationer aabne for Indlevering og Udlevering af Telegrammer.

En nærmere Paavisning af, hvilken Betydning dette vilde have baade for Publikum og for Staten, er formentlig overflødig. Naar Tanken ikke i sin Tid kom til Udførelse og heller ikke senere er søgt gennemført, ligger det i, at der maa stilles ret store Krav om Sikkerhed for Tjenestens paalidelige Besørgelse; disse Krav vedrører dels Ledningerne — til Telegrambesørgelse bør Dobbelledninger kræves —, dels Personalet, der, foruden at frembyde tilstrækkelig Garanti for streng Overholdelse af Telegramhemmeligheden, maa være et saadant, at Telegramtjenesten med Tryghed kan betros det. Medens